

EUROPESE COMMISSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL
MILIEUZAKEN
De Directeur-generaal

Brussel, 28.7.2009
C(2009)6121

SG-Greffe(2009)4657

Van den Biesen Boesveld
Advocaten
Sarphati Plaza
rhinspoorplein 22
Postbus 16674,
1001 RD Amsterdam

Betreft: Verzoek tot interne herziening op basis van Artikel 10, eerste lid, van Verordening nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006

Kenmerk: Uw referentie: 20090031 – onze referentie: DG ENV (2009) 204069

Geachte heer,

Bij brief van 18 mei 2009 (geregistreerd op 19 mei onder nummer Ares (2009)204069) heeft u namens de Vereniging Milieudefensie en Stop Luchtverontreiniging Utrecht, de Commissie verzocht om herziening van diens Beschikking van 7 april 2009 betreffende de kennisgeving van Nederland inzake uitstel van het tijdstip waarop aan de grenswaarden voor NO₂ moet worden voldaan en vrijstelling van de verplichting de grenswaarden voor PM10 toe te passen (C(2009) 2560 definitief). Deze beschikking is genomen op basis van artikel 22 van Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (Pb EU L 152, 11.6.2008, p. 1).

Krachtens artikel 22 van Richtlijn 2008/50/EG mag de lidstaat, wanneer aan enkele voorwaarden is voldaan, het tijdstip waarop moet worden voldaan aan bepaalde grenswaarden uitstellen en kan het worden vrijgesteld van de verplichting bepaalde grenswaarden toe te passen, tenzij de Commissie bezwaren aanvoert tegen het uitstel of de verlenging. In de genoemde Beschikking gericht aan Nederland heeft de Commissie beslist geen bezwaren aan te voeren tegen het uitstel tot 2015 voor het voldoen aan de grenswaarden voor NO₂ in alle luchtkwaliteitszones, behalve in één zone waar het uitstel in 2012 afloopt, en vrijstelling te verlenen tot juni 2011 van de verplichting om

grenswaarden voor PM₁₀ toe te passen in de zones aangeduid in de bijlage bij de Beschikking.

Uw verzoek tot interne herziening is gedaan op basis van Titel IV van Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (Pb EU L 264, 25.9.2006, p. 13). U verzoekt om herziening van de genoemde Beschikking van 7 april 2009 aangezien Nederland niet zou voldoen aan de voorwaarden, neergelegd in artikel 22 van Richtlijn 2008/50/EG, en als gevolg daarvan de Commissie bezwaren had moeten aandragen tegen het gevraagde uitstel voor het voldoen aan de grenswaarden voor NO₂ en de vrijstelling van de verplichting om grenswaarden voor PM₁₀ toe te passen.

De Commissie heeft uw verzoek zorgvuldig bestudeerd in het licht van Titel IV van Verordening (EG) nr. 1367/2006 en in het bijzonder de artikelen 10 en 11 ervan, in combinatie met artikel 2 van die verordening.

Uit een gecombineerde lezing van artikel 10 en de definitie van "administratieve handeling" in artikel 2(1)(g) van de Verordening volgt dat een verzoek tot interne herziening alleen kan worden ingediend tegen een maatregel van individuele strekking die genomen is door een communautaire instelling of communautair orgaan, de maatregel onder het milieurecht valt en juridisch bindende en externe werking heeft.

Zonder een oordeel uit te spreken aangaande het wel of niet voldaan zijn aan andere in Titel IV van Verordening (EG) nr. 1367/2006 opgenomen criteria wat betreft de ontvankelijkheid van het verzoek, is de Commissie van mening dat de Beschikking van 7 april 2009 geen maatregel van individuele strekking is.

De Commissie begrijpt uw verzoek aldus, dat u van mening bent dat de Beschikking een administratieve handeling is, zijnde van individuele strekking (een beschikking), onder andere voor zover zij gericht is tegen één, met naam aangeduide Lidstaat (zie paragraaf 9 van het verzoek).

Een beslissing gericht aan een specifieke Lidstaat kan echter een maatregel van algemene strekking zijn indien die maatregel strekt tot het goedkeuren van maatregelen die van toepassing zijn op één of meer categorieën van personen, die op een algemene en abstracte wijze zijn omschreven.

Er bestaat jurisprudentie van de strekking dat afwijkingen van een bepaald algemeen regiem, die door de Commissie bij bevestigende beslissingen worden toegestaan krachtens een bepaalde richtlijn, hetzelfde rechtskarakter hebben als de richtlijn, indien die Commissie beslissingen in abstracte termen gericht zijn tot niet nader omschreven personen en van toepassing zijn op objectief omschreven situaties. In dergelijke gevallen moeten de beslissingen (hoewel aangeduid met Beschikking) beschouwd worden als maatregelen van algemene strekking. Verwezen wordt naar zaak T-142/03 (*Fost Plus VZW tegen Commissie* [2005] ECR p. II-589, paragraaf 47 en de daarin geciteerde jurisprudentie).

In het licht van het toepassingsbereik en de voorwaarden van de derogatie van artikel 22 van richtlijn 2008/50/EG, is de Commissie van mening dat het een toepassing op een objectief beschreven situatie betreft, die juridische gevolgen heeft voor niet nader

omschreven categorieën van personen in het algemeen en in abstracto. Derhalve zijn beslissingen die gebaseerd zijn op artikel 22 van Richtlijn 2008/50/EG te beschouwen als "afwijkingen van een algemeen geldend regiem" als bedoeld in de hierboven aangehaalde rechtspraak en hebben die beslissingen daarom dezelfde algemene strekking als Richtlijn 2008/50/EG.

Daarnaast kan ook nog worden verwezen naar de omstandigheid dat toepassing van artikel 22 van Richtlijn 2008/50/EG alleen mogelijk is indien de Lidstaat voor de zones en agglomeraties waarop het uitstel en de vrijstelling betrekking moeten hebben een luchtkwaliteitplan opstelt. Een dergelijk plan voorziet in de aanname en uitvoering van maatregelen die van toepassing zijn op niet nader omschreven personen in objectief omschreven situaties. De beslissing op grond van artikel 22 van Richtlijn 2008/50/EG, waarbij de Commissie geen bezwaren heeft opgeworpen tegen de mededeling door Nederland, is gebaseerd op het door die lidstaat overgelegde luchtkwaliteitplan.

Op grond van het voorgaande is de Commissie van mening dat uw verzoek tot interne herziening geen betrekking heeft op een administratieve maatregel als omschreven in artikel 2(1)(g) van Verordening 1367/2006. De Commissie verklaart uw verzoek derhalve niet-ontvankelijk.

Indien u het niet eens bent met dit oordeel, kunt u de zaak voorleggen aan de Europese Ombudsman of het Gerecht van Eerste Aanleg indien uw klacht onder het toepassingsbereik van de artikelen 195 respectievelijk 230 van het EG-verdrag valt.

Hoogachtend,

Voor de Commissie
Karl Falkenberg
Directeur-Generaal

